

душевношо ми спокойшвіе и миръ, освѣтъ сега единъ неблагодарный чловѣкъ, койшо ме доведе до крайня бѣда; и скоро до найукоришелна смершь. А все шова щото сега предъ шебе спорихъ, не е мое дѣло, но на змѣяша, кояшо ми даде шая шрева въ шемницаша, гдѣшо бѣхъ невинно запрекъ зарадъ оклевешаніешо, какъ самъ азъ убилъ царскаго швоего сына, когошо нишо когда видѣхъ, нишо познавахъ: а защото се намери коронаша му въ колыбаша ми, кояшо ми принесе единъ спрашенъ левъ, молимъ ше да ме послушашъ крошко за все, щото ми се случи въ пустыняша прежде нѣколко дни, за да познаешъ ишпинаша.

И шако взе да му приказува зарадъ неблагодарнаго своего госпя всичкошо, какъ е падналь былъ въ звѣрска нѣкоя яма, гдѣшо бѣха паднали и единъ левъ, маймунаша и змѣяша, койшо споредъ обѣщаніешо си воздадоха му досподолжна благодарносшь: Неблагодарный обаче госшь, продолжи пущиннико, вмѣсто благодарности, кояшо ми сосъ слезы обѣщаваше, и вмѣсто угощенія коешо му спорихъ въ сиромашкаша си колыба, гошовъ бѣ да ме предаде на найпоругашелна смершь, и да заглади опъ земляша и помежду пріятели и сосѣдыше ми